

DOCUMENTE NECESARE PENTRU ÎNREGISTRAREA NAȘTERII

Art. 14 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările ulterioare (1) Întocmirea actului de naștere se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul

Termenul pentru declararea și înregistrarea nașterii copilului este de :30 zile de la data nașterii, pentru copilul născut viu și aflat în viață; 3 zile de la data nașterii, pentru copilul născut mort; 24 de ore de la data decesului, pentru copilul născut viu care a decedat înăuntrul termenului de 30 zile.

Acte necesare (original și fotocopie), în funcție de situație:

1. Părinții sunt căsătoriți:

- certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular tip care trebuie să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- certificatul de căsătorie (original și fotocopie);
- actele de identitate ale părinților (original și fotocopie);
- actul de identitate al declarantului, după caz.

Obs. Dacă părinții poartă nume de familie diferite, este necesară declarația scrisă cu privire la numele pe care îl va dobândi copilul semnată de ambii părinți în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public.

2. Părinții nu sunt căsătoriți, iar copilul este recunoscut de tată:

- certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular tip care trebuie să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- certificatul de naștere al mamei (original și fotocopie);
- actul de identitate al mamei (original și fotocopie);
- actul de identitate al tatălui (original și fotocopie);
- în cazul în care copilul este recunoscut de către tată, ambii părinți vor completa și semna numai în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, declarația din care să rezulte și numele de familie pe care urmează să-l poarte copilul (ANEXA nr. 41).

Obs. Declarația cu privire la numele de familie al copilului, se dă și se semnează numai în fața OFIȚERULUI DE STARE CIVILĂ. Declarația cu privire la recunoașterea copilului de către tată, poate fi dată și în fața NOTARULUI PUBLIC.

3. Mama copilului nu este căsătorită, iar copilul nu este recunoscut de tată:

- certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular tip care trebuie să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- certificatul de naștere al mamei (original și fotocopie);
- actul de identitate al mamei (original și fotocopie) SAU
- actul de identitate al declarantului (original și fotocopie), după caz.

În acest caz certificatul de naștere al copilului poate fi solicitat numai de către mama copilului.

Situații particulare:

În situația în care unul dintre părinți sau ambii sunt cetățeni străini, sunt necesare documentele enumerate anterior, precum și următoarele:

- Pașaportul părintelui cetățean străin sau apatrid/părinților cetățeni străini sau apatrizi, respectiv actul de identitate pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, sau ai Confederației Elvețiene sau, după caz, documentul de identitate eliberat de Inspectoratul General pentru Imigrări, în original și în fotocopie;
- În cazul cetățenilor străini ale căror acte de identitate nu conțin date înscrise prin utilizarea alfabetului latin se solicită traducerea legalizată a filei care conține datele de identificare ale persoanei;
- Certificatul de căsătorie al părinților copilului, înregistrat în registrele de stare civilă române, dacă unul dintre părinți este cetățean român; dacă ambii părinți sunt cetățeni străini se prezintă certificatul de căsătorie, în original, precum și traducerea legalizată a acestuia, apostilate/supralegalizate, după cum urmează:
  - a) Documentele eliberate de institutii ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 05.10.1961 se apostilează;
  - b) Documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
  - c) Documentele care nu se regăsesc în una din situațiile prevăzute anterior, se supralegalizează, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. 6 din Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin H.G. nr. 64/02.03.2011, coroborate cu prevederile art. 1093 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Procedura supralegalizării documentului presupune existența a trei ștampile pe originalul documentului prezentat, după cum urmează: ștampila aplicată de autoritatea emitentă a actului, conform procedurii stabilite de statul de origine, ștampila misiunii diplomatice a României din statul de origine sau a misiunii diplomatice a statului de origine din România; ștampila Ministerului Afacerilor Externe din România – Direcția Relații Consulare, cu sediul în Aleea Alexandru nr. 24, sector 1.

Obs.: - În cazul în care căsătoria parintilor a fost încheiată în străinătate și nu a fost transcrisă/înscrisă în registrele de stare civilă române, se procedează la transcrierea/înscrisura certificatelor în registrele de stare civilă române; nasterea copilului se înregistrează după transcrierea/înscrisura căsătoriei părinților;

- Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la numele de familie și prenumele copilului, instanța de tutelă stabilește numele de familie și/sau prenumele, după caz;
- Când declararea nașterii este făcută de un cetățean străin necunoscător al limbii române ori de o persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, documentele necesare înregistrării actului se solicită prin intermediul unui interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual ori al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate.

În situația în care ambii părinți au vârsta sub 14 ani sunt necesare:

- a) certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- b) certificatul de naștere al mamei;
- c) actul de identitate al reprezentantului legal al acesteia sau al declarantului, dacă declararea nașterii nu este făcută de reprezentantul legal al mamei copilului.

Înregistrarea nașterii copilului în termenul legal de 30 de zile în lipsa actului de identitate al mamei

În lipsa actului de identitate al mamei, declarantul prezintă:

- a) certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- b) fotocopia procesului-verbal întocmit de polițist cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, certificată pentru conformitate de reprezentatul unității sanitare;
- c) declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice.

În cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată în registrele de stare civilă, pentru întocmirea actului de naștere al copilului se prezintă următoarele documente:

- a) declarația scrisă a uneia dintre persoanele prevăzute la art. 16 din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19¹ sau anexa nr. 19², din Metodologia aprobată prin H.G. nr. 64/2011 cu modificările și completările ulterioare, după caz;
- b) procesul-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul D.G.A.S.P.C., de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare;
- c) certificatul medical constatator al nașterii;
- d) actul de identitate al declarantului;
- e) declarația tatălui de recunoaștere a copilului, după caz, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei.

Înregistrarea tardivă a nașterii

După împlinirea termenului de 30 de zile, prevăzut de lege, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității

administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, precum și cu avizul conform al S.P.C.J.E.P. sau, după caz, al D.G.E.P.M.B.

Cererea privind înregistrarea nașterii după împlinirea termenului de 30 de zile se depune, fie la S.P.C.L.E.P./primăria competentă să înregistreze nașterea, fie la S.P.C.L.E.P./ primăria în raza căreia are domiciliul unul dintre părinți/persoana majoră neînregistrată, respectiv sediul instituția interesată.

Înregistrarea tardivă a nașterii copiilor cu vârsta de până la 14 ani

Înregistrarea actului de naștere se face în baza: certificatului medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul/ștampila unității sanitare, semnătura și parafa medicului; actul de identitate al mamei și al declarantului, dacă nașterea nu este declarată de mamă; certificatul de căsătorie al părinților copilului, în original și fotocopie, iar dacă aceștia poartă nume de familie diferit, declarația scrisă cu privire la numele pe care îl va dobândi copilul, semnată de ambii părinți în fața ofițerului de stare civilă sau a notarului public; declarația de recunoaștere a copilului născut în afara căsătoriei, dată de către tată în fața ofițerului de stare civilă care înregistrează nașterea, din care să rezulte și numele de familie pe care îl dobândește copilul, la care se anexează consimțământul mamei. Tatăl minor îl poate recunoaște singur pe copilul său dacă face dovada discernământului la momentul recunoașterii, prin efectuarea expertizei psihiatrice, iar dacă nu există certificat medical constatator al nașterii este necesară expertiza medico-legală cu privire la data nașterii, în format an, lună, zi, și sexul persoanei.

Dispozițiile menționate se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară.

Înregistrarea tardivă a nașterii copiilor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani

Se prezintă documentele necesare înregistrării nașterii copilului cu vârsta de până la 14 ani precum și declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată și, după caz, a părinților sau ocrotitorului/reprezentantului legal ai/al persoanei, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm, potrivit modelelor prevăzute în anexa nr. 20, respectiv în anexa nr. 21 din Metodologia aprobată prin H.G. nr. 64/2016 cu modificările și completările ulterioare; declarația se dă în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă.

Înregistrarea tardivă a nașterii persoanei majore

Cererea scrisă a declarantului este însoțită de următoarele documente:

- a) certificatul medical constatator al nașterii;
- b) declarația persoanei a cărei naștere nu a fost înregistrată, dată în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu atribuții de stare civilă, la care anexează 2 fotografii mărimea 3/4 cm;
- c) declarația a 2 membri ai familiei, iar în lipsa acestora, a două persoane care o cunosc, dată în fața ofițerului de stare civilă

În toate cazurile în care o persoană de sex feminin solicită înregistrarea tardivă a nașterii sale, aceasta dă o declarație în fața ofițerului de stare civilă/personalului cu

atribuții de stare civilă, din care să rezulte dacă are vreun copil a cărui naștere a fost înregistrată în conformitate cu prevederile art. 14¹ alin. (4) din Legea nr. 119/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Înregistrarea adopției. Competența aparține structurii de stare civilă din cadrul S.P.C.L.E.P. sau, după caz, ofițerului de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află domiciliul adoptatului sau a sediului instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul. Dacă adoptatul este cetățean român cu domiciliul în străinătate, noul act de naștere se va întocmi de către Direcția de Stare Civilă.

Actele necesare: sentința judecătorească, în copie legalizată de către instanța care a pronunțat-o, definitivă, certificatul de naștere în original al adoptatului, certificatul de căsătorie al adoptatorilor, în original și fotocopie, actele de identitate, în original și fotocopie (adoptatori și adoptat, dacă este cazul).

Înregistrarea adopției încuviințată în străinătate.

Acte necesare: sentința de recunoaștere de către tribunalul competent a sentinței de încuviințare a adopției din străinătate, conform prevederilor art. 1095 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă.; sentința de adopției în original, împreună cu traducerea legalizată, certificatul de naștere în original al adoptatului și, după caz, certificatul de căsătorie și certificatele de naștere ale copiilor, certificatul de căsătorie al adoptatorilor, tradus și legalizat, dacă este cazul, precum și actul de identitate al adoptatului. Cererea pentru întocmirea noului act de naștere se poate depune personal sau prin împuternicit cu procură specială.

Sentința de adopție prezentată în original și traducerea legalizată, dacă nu este făcută în România, precum și procura specială, dacă este dată în străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) Documentele eliberate de institutii ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 05.10.1961 se apostilează;
- b) Documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
- c) Documentele care nu se regăsesc în una din situațiile prevăzute anterior, se supralegalizează, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. 6 din Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin H.G. nr. 64/02.03.2011, coroborate cu prevederile art. 1093 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Procedura supralegalizării documentului presupune existența a trei ștampile pe originalul documentului prezentat, după cum urmează: ștampila aplicată de autoritatea emitentă a actului, conform procedurii stabilite de statul de origine, ștampila misiunii diplomatice a României din statul de origine sau a misiunii diplomatice a statului de origine din România; ștampila Ministerului Afacerilor Externe din România – Direcția Relații Consulare, cu sediul în Aleea Alexandru nr. 24, sector 1.

